

teter; den ene er den, at der skal ske Henlæggelser til Reservefond og Afskrivinger paa Anlæg, Maskiner og Inventar og lignende, den anden er, at der fra alle de enkelte Virksomheder aarlig skal indsendes Beretning og Regnskaber til Finansministeriet. Det ligger i Sagens Natur, at disse to Afsnit have den Betydning; at naar det gøres til Pligt for Indehaverne af de forskellige Virksomheder at føre deres Regnskaber paa den nærmere angivne Maade og aarlig at indsende dem til Finansministeriet, saa vil dette bevirke, at der bliver en Aabenhed i Regnskaberne og et Grundlag for disse, som absolut maa have til Resultat, at der ikke kan jobbes paa Børsen eller ske Overkapitalisering eller lignende i et saadant Omfang, som der ellers maaske i Fremtiden kan befrygtes. Jeg forudsætter, at den højtærede Minister har erhvervet Koncessionssørgernes Godkendelse af dette Forslag, og jeg ser i den Omstændighed et nyt Bevis paa, at disse paa alle Punkter have ønsket at bidrage deres til, at Foretagendet ogsaa i Fremtiden kan gennemføres i en Aand, der svarer til den, i hvilken de nu have lagt Planen og hos Regering og Rigsdag have fundet Tilslutning til denne. Dette Forslag kan kun være en Forbedring, og jeg tillader mig at anbefale det til Vedtagelse.

Jeg vender mig derefter til Mindretallets Forslag, der i det væsentlige falde sammen med de Forslag, der forelaa ved Sagens anden Behandling, naar undtages en ny Bestemmelse i Nr. 3, som jeg ikke tillægger nogen som helst Betydning. Jeg skal paa dette Tidspunkt ikke komme ind paa en Imødegaaelse af dette Forslag, men ganske henholde mig til, hvad der fremkom ved anden Behandling fra den højtærede Finansminister, fra adskillige Medlemmer i dette høje Ting og fra mig som Ordfører.

Jeg skal slutte denne Udtalelse med kortelig at omtale, hvad der har givet Udvalgsflertallet Anledning til at anbefale Forslaget med den ene af Finansministeren stillede Ændring til Vedtagelse. Vi anbefale det for det første, fordi Øerne længe have sukket efter nye Foretagender og glædet sig over saadanne, hver Gang nogle i Aarenes Løb ere blevne rejste, og det har her været saa at sige uden Betydning for Øerne og for den Stemning, der har været rejst paa disse, om Foretagenderne have været rejste hjemme fra Moderlandet eller fra fremmede. Vi anse det derfor for givet, at det er i højeste Grad glædeligt for Øernes Befolkning, naar

der nu foreligger et Projekt som det foreliggende, rejst af danske Mænd med Tilslutning af — forhaabentlig — et Flertal i dette høje Ting, eller rettere sagt, af den danske Rigsdag. Vi anbefale tillige Tilslutning, fordi der indenfor Udvalget har været Enstemmighed om, at der virkelig nu ved Panamakanalens Aabning foreligger nye Chancer for St. Thomas, og vi gøre det, fordi vi have set, hvilke Vanskeligheder det har beredt Finansministeren at faa blot de enkelte nye Foretagender i Stand, som han i Anledning af Panamakanalen har søgt at faa rejst paa Øerne. Jeg skal her blot minde om, at han har bestræbt sig for at faa tilvejebragt traadløs Telegraf og for at faa en Dok, der var væsentlig større end den engelske Dok, der ligger i Havnen, bragt til Udførelse. Begge Dele ere, som dette høje Ting ved, strandede paa Grund af, at de, hvem Koncessionen var tilbudt, have stillet Fordringer, som Finansministeren absolut ikke har kunnet acceptere. Vi anbefale tillige Sagen, fordi Kolonialraadet og Havneraadet, som det vil vides, enstemmigt og i yderst anerkendende og taknemmelige Udryk have anbefalet, at Koncessionen gives, saaledes som den oprindelig fremtraadte, altsaa endda uden at man kendte de Forbedringer, der nu have fundet Sted med Hensyn til dens Ordlyd. Vi anbefale den ogsaa, fordi Flertallet i Koncessionsforslagets Fremkomst ser et smukt og kulant Tilbud og en vel gennemtænkt og storlaaet Plan, for hvis Udarbejdelse vi ere ikke blot Koncessionssørgerne, men ogsaa den højtærede Finansminister taknemmelige. Og vi anbefale den, fordi vi i det foreliggende Forslag overhovedet se den eneste Mulighed for under de her i Landet og her i Rigsdagen givne Forhold hurtigt at skaffe Midler til rettidig Udnyttelse af de Chancer, der nu byde sig. Og endelig og sidst slutte vi os til Forslaget, fordi der derved bydes ikke alene vore koloniale Besiddelser, men ogsaa hele det danske Næringsliv en virkelig Chance for Fremgang. Det maa huskes, at naar de store Anlæg, der her er Tale om, bringes til Udførelse, ville de betyde et vældigt Marked i en Aarrække for dansk Industri, og at Forholdet vil blive det, at hvis Foretagendet kommer til Udførelse paa den Maade, det er tænkt, vil det betyde et Opsving for Danmark i Almindelighed og for København i Særdeleshed som Knudepunkt for den Del af Virksomheden, der skulde strække sig fra Vestindien til Østersøen, et Knudepunkt, der blev karakteri-